

ΕΥΕΣΟΣ

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ"
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2020

108

Από τον ιό του εγκλεισμού
και του θανάτου

στον Υιό της λύτρωσης
και της Ανάστασης

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
"ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ"

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β' Χρόνος ΙΔ'
(Περίοδος Α': 1994-8)

Τεύχος **108** (154)
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2020

Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια
της Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Δ/ση e-mai:
grammateia@apostolospavlos.gr
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

Περιεχόμενα

- 27 Ανάσταση σε καιρούς πανδημίας
28 Στο Θείο Πάθος
29 Μαρτυρίες της Αναστάσεως του Κυρίου
32 Μη μείνωμεν έξω!
34 Φιλολογική Γωνιά:
Κορωνοϊός
Προτιμώ το σχολείο μου
35 Περιβαλλοντικό:
Γνώση, εργασία, παιχνίδι!
36 Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας
39 «Μαθητεύοντας» κοντά στους αγίους
40 Απ' τη Σαρακοστή στην Πεντηκοστή
(παραμύθι)
42 Αγωνιστές του Υψηλάντη στην Ελβετία
44 Ιω. Καποδίστριας: Ήρωας της Ευρώπης
45 Οι Φυσικές επιστήμες στη ζωή μας:
Σας ενδιαφέρει η αστρονομία;
46 Ξενόγλωσσες σελίδες - Γαλλικό:
Que faire chez soi quand on s'ennui
47 Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»

Οι Ευχές μας

«Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός»...

**Το ανέσπερο Φως της Αναστάσεως του Κυρίου
ας πληρώσει τις καρδιές μας, χαρίζοντας σε όλους
την πίστη και τον πόθο της προσδοκώμενης
κοινής αναστάσεως & της αιωνίου μακαριότητας.
Χριστός Ανέστη!**

Η σχολική κοινότητα των Εκπ/ρίων

Ανάσταση σε υαιρούς πανδημίας

Φίλε και φίλη,

Μια πορεία έχει ήδη αρχίσει. Άλλοι καταλαβαίνουν πολλά. Κάποιοι άλλοι τίποτα. Ο Χριστός έχει στρέψει το βλέμμα Του προς την πόλη του μαρτυρίου, την Ιερουσαλήμ. «Ιδού αναβαίνομεν εις Ιερουσόλυμα...», λέγει στους μαθητές Του και προσπαθεί να τους προετοιμάσει για το τι θα αντιμετωπίσουν στην πόλη του Δαυίδ. Ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί στα χέρια ανθρώπων αμαρτωλών και θα τον μαστιγώσουν, θα τον χλευάσουν, θα τον θανατώσουν, αλλά την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί. Οι μαθητές κάθε άλλο απ' ό,τι θα περίμενε κανείς καταλαβαίνουν από όσα τους λέγει ο διδάσκαλος. Σκέψεις

αλλότριες τους απασχολούν. «Πρόκειται να με συλλάβουν, θα με βασανίσουν, θα με σταυρώσουν», τους αποκαλύπτει ο Χριστός. «Κοίτα να εξασφαλίσουμε τις καλύτερες θέσεις στα αξιώματα ή στα θεάματα», συλλογίζονται αυτοί. Αυτά τα λόγια τα μεγάλα του διδασκάλου για το πικρό ποτήρι του μαρτυρίου ή

του καθήκοντος πολύ λίγο τους αφυπνίζουν. Είναι, βλέπεις, οι οφθαλμοί τους βεβαρυμένοι ύπνω.

Κάθε χρόνο βαδίζουμε κι εμείς την πορεία αυτή, πλησιάζοντας το Πάσχα. Ακούμε μηνύματα, προσευχές, λόγια του ευαγγελίου για το τι περιμένει

τον Χριστό στην πόλη που θα Τον υποδεχτεί ως βασιλέα, λίγο πριν Τον σταυρώσει. Κυριακή των Βαΐων και σκέψεις ανάλογες με αυτές των μαθητών κυριαρχούν στην ψυχή μας. Τι στολίδια θα έχει η λαμπάδα μας ή ποια εκδρομή θα συνδυάσουμε με τις διακοπές των μαθημάτων. Και να που τα πράγματα ήλθαν διαφορετικά φέτος. Την αγωνία του Χριστού για τα μέλλοντα αυτή συμβαίνει την συμμερίζονται εκατομμύρια συνανθρώπων μας, που

αγωνιούν για την υγεία και τη ζωή τους. Οι εκκλησίες κλειστές, όπως και τα σχολεία και τα καταστήματα, που άλλοτε μαγνήτιζαν τέτοιες μέρες τα βλέμματα και τις επιθυμίες μας, κι εμείς αποκλεισμένοι στα σπίτια μας, μη γνωρίζοντας πότε θα τελιώσει ο αποκλεισμός και πώς θα είναι τα πράγματα μετά.

Κάθε Μήνα...

«Γρηγορείτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν»

(Ματθ. κστ' 42)

(Μετάφρ.: Να αγρυπνάτε και να προσεύχεσθε, για να μην πέσετε σε πειρασμό.)

Πόσοι συνάνθρωποί μας φεύγουν από τη ζωή σε χώρες μακρινές και κοντινές. Πόσο κοντά μας μπορεί να έλθει το κακό. Πόσο μακρινά γίνονται πράγματα μέχρι πρότινος αυτονόητα. Και η ελευθερία κινήσεων, και το σχολείο, η Μεγάλη Εβδομάδα, ο Επιτάφιος, η Ανάσταση.

Πώς μπορεί να γιορταστεί το Πάσχα χωρίς εκκλησία, Θεία Κοινωνία, χωρίς δώδεκα Ευαγγέλια; Όσα προλάβαμε τον προηγούμενο καιρό να αγαπήσουμε, να πιστέψουμε, να τα χαρούμε, να τα γιορτάσουμε, αυτά πρέπει να επιστρατεύσουμε, να τα αξιοποιήσουμε, να τα θυμηθούμε φέτος. Πρέπει να νοιώσουμε την πίκρα του Χριστού από την προδοσία του Ιούδα αλλά και την άρνηση του Πέτρου. Την αγωνία της Γεθσημανή και τη γεύση της χολής και του όξους. Να συμπορευτούμε μαζί με τον Χριστό στην πορεία Του προς το πάθος, να συσταυρωθούμε τη Μ. Παρασκευή, για να αναστηθούμε μαζί Του την ημέρα της Λαμπρής, στο Πάσχα της Ανάστασης. Με ανοιχτές ή κλειστές τις Εκκλησίες, με τα σχολεία σε λειτουργία ή σε τηλεκαίδευση, έχουμε ανάγκη να ζήσουμε την Ανάσταση, να γεμίσει η ψυχή μας με την παρουσία του Αναστημένου Χριστού. Να βρούμε τη δύναμη να καταλάβουμε τι λάθη και παραλείψεις κάναμε τα προηγούμενα χρόνια –δεν έλειπαν και σε μας μικρότητες, πονηριές, φιλοδοξίες– και να αφουγκραστούμε τα λόγια του μεγάλου διδασκάλου: «Μη φοβείσθε...», «τη τρίτη ημέρα αναστήσομαι».

Όσα περιοριστικά των μετακινήσεων μέτρα και αν ληφθούν, ο Χριστός θα αναστηθεί. Θα ψάλουμε έστω και μόνοι μας με όλη την ψυχή και τη δύναμή μας το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!!! Με τη δύναμη της πίστες και της Ανάστασης θα ξανανοίξουμε και τα σπίτια και τα σχολεία και την πατρίδα μας θα φτιάξουμε καλύτερη από πριν.

Στο Θείο Πάθος

Τα δρώμενα στις ακολουθίες της Μ. Εβδομάδας δεν έχουν ανάγκη από θεατές και ακροατές.

Ο Κύριος έπαθε για ένα συγκεκριμένο λόγο: για τη δική μας απαλλαγή και λύτρωση από την τυραννία των παθών.

Με τη Θυσία του Κυρίου, γράφει ο άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος,

**«γένονας (έχεις γίνει) άθάνατος,
γένονας έλεύθερος,
γένονας υιός,
γένονας δίκαιος (έχεις δικαιωθεί),
γένονας άδελφός,
γένονας συκληρονόμος,
συμβασιλεύεις, συνδοξάζη·
πάντα σοι κεχάρισται
(όλα σου έχουν χαριστεί)...**

(Εις την Προς Εφεσίους,
λόγος Α΄, 1, ΕΠΕ 20, 418)

(Από το βιβλίο «Η αγάπη του Θεού», Στ. Σάκκου, εκδ. «Χριστιανική Ελπίς»)

Ιδιαίτερα τώρα, που οι συνθήκες μάς αναγκάζουν να είμαστε ακροατές ή θεατές των ακολουθιών από το σπίτι, ας προσπαθήσουμε να ζήσουμε μέσα μας το μέγιστο γεγονός της Απολύτρωσης και τα δώρα που απορρέουν από αυτήν...

Μαρτυρίες της Αναστάσεως του Κυρίου

Μπορεί κανείς να προσεγγίσει με τη λογική, με το πεπερασμένο ανθρώπινο μυαλό του, το μεγάλο θαύμα της Αναστάσεως του Κυρίου; Πρόκειται σίγουρα για ένα θέμα πίστης, που υπερβαίνει τη σφαίρα του επιστητού, ξεπερνά τη λογική και αγγίζει το υπέρλογο. Ωστόσο, η τοποθέτησή μας απέναντι στην Ανάσταση έχει θεμελιώδη σημασία για την πίστη μας.

Για την Ανάσταση του Χριστού υπάρχουν ιστορικές μαρτυρίες, με αυτόπτες και αυτήκοους μάρτυρες και αξιόπιστες καταθέσεις. Για λίγα ιστορικά γεγονότα έχουμε τόσες μαρτυρίες όσες για το γεγονός της Αναστάσεως. Ολόκληρη η Καινή Διαθήκη είναι βιβλίο ή φάκελος με μαρτυρικές καταθέσεις για το γεγονός αυτό. Σ' αυτή καταθέτουν οκτώ μάρτυρες: τέσσερις Ευαγγελιστές (Ματθαίος, Μάρκος, Λουκάς, Ιωάννης) και τέσσερις απόστολοι (Πέτρος, Παύλος, Ιάκωβος, Ιούδας). Οι τρεις απ' αυτούς είναι μαθητές από τους δώδεκα (Πέτρος, Ιωάννης και Ματθαίος) και οι δύο μαθητές των μαθητών (Μάρκος και Λουκάς). Ο Παύλος, ο Ιάκωβος και ο Ιούδας διάκεινταν εχθρικά απέναντι στον Χριστό και έγιναν μαθητές και απόστολοί Του μετά την Ανάσταση. Στους μάρτυρες λοιπόν της Αναστάσεως έχουμε εχθρούς και φίλους, έχουμε αυτόπτες και αυτήκοους. Εκτός όμως απ' αυτούς, υπάρχουν και χιλιάδες άλλοι μάρτυρες που καταθέτουν στο δικαστήριο της ιστορίας για την Ανάσταση. Είναι οι πεντακόσιοι, στους οποίους εμφανίστηκε ο Χριστός στη Γαλιλαία. Όταν ο απόστολος Παύλος έγραφε για την εμφάνιση αυτή

στους Κορινθίους, πολλοί απ' αυτούς ήταν ζωντανοί ακόμη και οι Κορίνθιοι μπορούσαν να τους βρουν και να τους ρωτήσουν. Είναι, μετά, οι τρεις χιλιάδες που πίστεψαν με το πρώτο κήρυγμα του Πέτρου. Και δεν κήρυξε ο

Πέτρος μετά από πενήντα ή εκατό χρόνια, αλλά πενήντα μέρες μετά την Ανάσταση και δέκα μέρες μετά την Ανάληψη. Και μάλιστα μίλησε με θάρρος, ελέγχοντας τους σταυρωτές του Χριστού: «Αυτός που σεις σταυρώσατε αναστήθηκε και εμφανίστηκε μετά την ανάστασή Του και τον είδαμε τόσοι άνθρωποι. Αναστήθηκε, όπως προφήτεψαν οι προφήτες». Όλοι ήταν σύγχρονοι του γεγονότος και μπορούσαν να το εξακριβώσουν, κανένας όμως δεν το διέψευσε.

Μερικοί ρωτούν γιατί κανένας από τους ιστορικούς της εποχής δεν έγραψε για την Ανάσταση του Χριστού. Όλοι ξέρουμε ότι την εποχή εκείνη έζησε ο Ιουδαίος ιστορικός Ιώσηπος (έζησε γύρω στο 100 μ.Χ. στη Ρώμη). Ήταν φανατικός φαρισαίος και έβλεπε με πολύ αρνητικό μάτι την εξάπλωση της Εκκλησίας του Χριστού. Ο Ιώσηπος μας δίνει ιστορική καταγραφή για πτυχές του θανάτου του Ιησού Χριστού (όπως άλλωστε και ο Κορνήλιος Τάκιτος, ο Λουκιανός των Σαμοσάτων και ο Μαϊμονίδης), όμως δεν γράφει καθόλου για την Ανάσταση του Χριστού. Και πώς θα μπορούσε; Κι αν ακόμη έγραφε, θα έγραφε μόνο ό,τι άκουσε από άλλους, αφού δεν υπήρξε αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυρας.

«**Παρέστησεν
εαυτὸν ζῶντα...
ἐν πολλοῖς
τεκμηρίοις.**»
(Πράξεις α', 3)

Οι αρνητές της Αναστάσεως του Κυρίου έχουν διατυπώσει κατά καιρούς ορισμένες θεωρίες-

κατηγορίες, για να πλήξουν και να προσβάλουν την αλήθεια της. Ας τις δούμε παρακάτω και ας τις εξετάσουμε:

1η θεωρία-κατηγορία: Οι μαθητές έκλεψαν το σώμα του Χριστού και μετά διέδωσαν ότι ο Χριστός αναστήθηκε.

Οι Ιουδαίοι πλήρωσαν τους φρουρούς του Τάφου για να πουν κάτι τέτοιο (Ματθ. κη', 13). Αν δεχθούμε την κατηγορία, μένουν αναπάντητα και ανεξήγητα τα εξής: Εφόσον οι στρατιώτες αποκοιμήθηκαν και δεν είδαν ούτε άκουσαν πώς άδειασε ο τάφος, πώς είδαν ότι το Σώμα του Χριστού το έκλεψαν οι (φοβισμένοι και κρυμμένοι) μαθητές Του; Εάν πάλι τους αντιλήφθηκαν, γιατί δεν τους συνέλαβαν για να τιμωρηθούν; Γιατί οι φρουροί του τάφου δεν δικάστηκαν και δεν τιμωρήθηκαν, αφού παραμέλησαν το καθήκον τους και κοιμήθηκαν, ενώ όπως είναι γνωστό, οι ρωμαϊκοί νόμοι ήταν πολύ αυστηροί σε τέτοιες παραβάσεις (Πράξ. ιβ', 19); Γιατί κανένας δεν κατηγορησε επίσημα τους μαθητές για να τιμωρηθούν, εφόσον διέρρηξαν τον τάφο που σφράγισε στρατιωτική αρχή; Πού θα εύρισκαν οι μαθητές τόσο θάρρος για να επιχειρήσουν μια τέτοια κλοπή, μάλιστα κατά τις ημέρες του εβραϊκού Πάσχα, που η πόλη είχε τόσο πολύ κόσμο; Ποιο θα ήταν το κέρδος των μαθητών κλέβοντας το νεκρό σώμα και διαδίδοντας ότι αναστήθηκε, αφού τους περίμεναν μόνο διωγμοί, φυλακίσεις, και μαρτυρικός θάνατος; Πώς οι τρομαγμένοι απόστολοι, που διασκορπίστηκαν όταν είδαν τη σπείρα των στρατιωτών στον κήπο, γίνονται γενναίοι και ατρόμητοι και κηρύσσουν την Ανάσταση μπροστά στον λυσσώδη όχλο των Ιουδαίων; Πώς αποφάσισαν να κάνουν μια τόσο ανήθικη πράξη και μετά να γράψουν επιστολές σαν του Ιακώβου, του Πέτρου, του Ιωάννου; Πώς συμφώνησαν στο ψέμα αυτό όλοι και πώς κράτησαν το μυστικό σε όλη τους τη ζωή, χωρίς να το φανερώσει κανείς, από έλεγχο συνειδήσεως ή από το βάρος των διωγμών, των βασανιστηρίων και φυλακίσεων; Πώς εξηγείται η μεταστροφή του αποστόλου Παύλου, που δεν γνώριζε από πριν τον Ιησού, όπως οι άλλοι μαθητές, κι όμως έγινε κι αυτός κήρυκας της

«Πιστεύω
τις ιστορίες
που οι αυτόπτες
μάρτυρές τους
θυσιάστηκαν
για χάρη τους.»

B. Pascal

Αναστάσεως;

2η θεωρία-κατηγορία: Ο Χριστός δεν πέθανε πραγματικά πάνω στον σταυρό, αλλά έπεσε σε βαθύ λήθαργο, κάτι που δεν πρόσεξαν οι μαθητές Του και πλανήθηκαν. Μετά, η δροσιά του τάφου και τα αρώματα Τον συνέφεραν, ώστε κύλησε τον λίθο και βγήκε.

Όμως: Δεν μπορεί να πλανήθηκαν τόσα πολλά άτομα, όσον αφορά τον πραγματικό θάνατο του Χριστού. Οι έμπειροι στρατιώτες δεν μπορούσαν να ξεγελαστούν. Οι αρχιερείς και ο Πιλάτος είχαν πεισθεί ότι ο Ιησούς πέθανε και γι' αυτό έβαλαν τους στρατιώτες να Τον φυλάσσουν. Και το εβραϊκό Ταλμούδ, εχθρικό για τον Χριστό, μαρτυρεί κι αυτό για το θάνατο του Ιησού. Το αίμα και το νερό που έτρεξε από την πλευρά του Χριστού είναι απόδειξη του θανάτου Του από επιστημονικής πλευράς. Το σώμα του Χριστού, πριν ταφεί, αλείφθηκε με μεγάλη ποσότητα («ως λίτρας εκατόν») σμύρνας και αλόης και ακολούθως τυλίχθηκε με υφασμάτινες ταινίες (οθόνια) από το κεφάλι μέχρι τα πόδια. Αν υποθέσουμε ότι ζούσε, όταν Τον έθαψαν, θα πέθαινε από ασφυξία. Και ζωντανό να Τον κατέβαζαν από τον Σταυρό ήταν αδύνατο να επιζήσει μετά από τριήμερη νηστεία και μαστίγωμα και αιμορραγία. Μετά από τόση εξάντληση, ήταν αδύνατο να κυλήσει την τεράστια ταφόπλακα. Κι αν έφτανε ως εκεί, με μεγάλη προσπάθεια να κυλήσει τον λίθο και να φύγει, πώς οι στρατιώτες δεν Τον συνέλαβαν; Μετά, πού βρήκε τόσο κουράγιο για να πάει σπίτι και να κάνει τις εμφανίσεις Του και τόσα ταξίδια, ώστε να εμφανίζεται πότε εδώ και πότε εκεί; Η εντύπωση που δημιούργησε στους αποστόλους όταν Τον είδαν, ήταν πως ο Ιησούς είναι ο Νικητής του θανάτου και όχι ένας εξαντλημένος που παλεύει μεταξύ ζωής και θανάτου. Εάν ο Χριστός συνήλθε από τον λήθαργο, θα έπρεπε να είχε το ίδιο σώμα που είχε και πριν και μάλιστα καταματωμένο. Τότε όμως γιατί δεν Τον αναγνώρισε η Μαρία και

οι δύο μαθητές που πήγαιναν προς Εμμαούς; Ήταν αδύνατο να συνέλθει από λιποθυμία και με τρυπημένα χέρια να ξεκολλήσει από το σώμα Του τις υφασμάτινες ταινίες, που με τη σμύρνα και την αλόη είχαν κολλήσει και είχαν γίνει ένα σώμα με το Σώμα Του. Μα, κι αν υποθέσουμε πως έγινε κι αυτό, με τι ρούχα βγήκε από τον τάφο; Τα νεκρικά ήταν λίγα και ακατάλληλα για να κυκλοφορεί έξω. Ποιος λοιπόν, του έδωσε τα ρούχα; Κατά τα χρονικά διαστήματα που μεσολαβούσαν από τη μια μέχρι την άλλη εμφάνιση, πού πήγαινε ο Ιησούς; Πώς κατόρθωνε να κρύβεται χωρίς να Τον βλέπει κανείς; Και τι απέγινε την τεσσαρακοστή μέρα και δεν τον ξαναείδαν οι μαθητές; Και πώς εξαφανίστηκε από τα μάτια τους και τους έδωσε την εντύπωση πως αναλήφθηκε;

3η θεωρία-κατηγορία: Οι απόστολοι έπαθαν παραίσθηση. Επειδή, δηλαδή, οι απόστολοι και οι γυναίκες περίμεναν την Ανάσταση, έπαθαν ομαδική υποβολή και έπεσαν θύματα παραισθήσεως.

Όμως: Γιατί οι Μυροφόρες πήραν αρώματα και πήγαν να αλείψουν το νεκρό σώμα του Ιησού, αφού περίμεναν την Ανάσταση; Γιατί η πρώτη σκέψη της Μαρίας, όταν είδε τον άδειο Τάφο, ήταν ότι έκλεψαν τον Κύριο και όχι ότι Αυτός αναστήθηκε; Γιατί, όταν η Μαρία ξαναπήγε στο μνημείο και είδε τον ίδιο τον Κύριο, νόμισε πως ήταν ο κηπουρός; Γιατί οι μαθητές δεν πίστεψαν στα λόγια των γυναικών, όταν τους είπαν για την Ανάσταση, αλλά θεώρησαν τα λόγια τους σαν φλυαρίες (Λουκ. κδ', 11); Γιατί ο Θωμάς δεν πίστεψε, παρά ζήτησε να βάλει το δάχτυλό του στα τρυπημένα χέρια και πόδια του Κυρίου; Γιατί οι εμφανίσεις σταμάτησαν

«Δεν ξέρω κανένα άλλο γεγονός που να έχει αποδειχτεί με καλύτερες και πληρέστερες μαρτυρίες κάθε είδους.»

Thomas Arnold,
Καθηγητής Ιστορίας
στην Οξφόρδη

ξαν οι απόστολοι; Πώς εξηγείται η εμφάνιση του Κυρίου ταυτόχρονα σε πολλούς και η ομαδική παραίσθηση;

Όλα τα παραπάνω, ωστόσο, δεν είναι οι λόγοι για τους οποίους κυρίως ένας άνθρωπος πιστεύει στον Χριστό και στην Ανάστασή Του. Για κάθε πιστό μέλος της Εκκλησίας, ο θεόπνευστος λόγος του Ευαγγελίου αποτελεί βεβαίωση της Ανάστασης του Κυρίου. «Ηγέρθη από των νεκρών» (Ματθ. 28, 7). Και ακριβώς αυτή η πρωτά-

κουστη και πανευφρόσυνη (ευ-) αγγελία είναι το Ευαγγέλιο: ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός πέθανε πάνω στον Σταυρό, αλλά μετά από τρεις μέρες αναστήθηκε, αποδεικνύοντας ότι είναι Θεός παντοδύναμος, Θεός αληθινός, ο Θεός μας. «Αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, είναι μάταιη και χωρίς νόημα η πίστη σας», λέει ο Απ. Παύλος (Α' Κορ. 15, 14). Και συνεχίζει: «Αλλά όχι... Ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς και με την Ανάστασή Του βεβαιώνει ότι θα ακολουθήσει η ανάσταση όλων των νεκρών» (Α' Κορ. 15, 20). Η νίκη του Κυρίου επί του Σταυρού είναι η νίκη κατά του θανάτου, είναι ο ουράνιος θρίαμβος πάνω στον πόνο, το κακό, την αμαρτία. Ο Χριστός βάσταξε επί του σταυρού Του την αγωνία και τα πάθη όλων των ανθρώπων. Και λύτρωσε την ανθρώπινη φύση από την αθλιότητα και την πτώση. Η Εκκλησία βασιλεύει πάνω στον άδειο Τάφο. Η Ανάσταση του Χριστού είναι η αναγγελία και της δικής μας μελλοντικής ανάστασης. Χάρη στον Σταυρό και την Ανάσταση κάθε άνθρωπος μπορεί με προσωπικό αγώνα, ταπείνωση και αγάπη να ανορθωθεί και να ενωθεί κατά χάριν με τον Τριαδικό Θεό. Να παλέψει με τον κατώτερο εαυτό του (τις αδυναμίες και τα πάθη του) και με τη δύναμη του Θεού να βγει νικητής στον αγώνα αυτό και να κερδίσει την αιώνια ζωή κοντά Του, στη βασιλεία Του, η οποία δεν έχει τέλος.

(Πηγές: «Ο Ιησούς της φαντασίας & ο Χριστός της Εκκλησίας», Μιχαήλ Γ. Χούλη & Ιστοσελίδα Ι. Μονής Ασωμάτων Πετράκη)

Κλειστήκαμε έξω! Ευτυχώς προσωρινά, Κόπως λένε. Και, ευτυχώς, αποκλειστήκαμε μόνο της πρόγευσης της ουρανίου Βασιλείας επί γης.

Μ. Εβδομάδα χωρίς Εκκλησία τι άλλο σημαίνει; Στην αρχή πανικοβληθήκαμε. Ίσως θυμώσαμε. Τι Πάσχα θα κάνουμε χωρίς εκκλησία, χωρίς Θ. Κοινωνία, χωρίς τη λύπη της Σταύρωσης και τη χαρά της Ανάστασης; Μαυρίσανε οι ψυχές στη σκέψη «Πάσχα χωρίς Εκκλησία». Κι ας το ζούσαμε κάποιοι λίγο σαν φολκλόρ. Κι ας φεύγαμε σαν κυνηγημένοι μετά το «Χρι-

μάς, που ειρωνικά σχολιάζει την επιθυμία του Διδασκάλου του -κάτω από τέτοιες συνθήκες- να πάνε προς τη Βηθανία για τον νεκρό Λάζαρο. «Πάμε να πεθάνουμε μαζί του», λέει.

Κι άλλο στιγμιότυπο: Ο Κύριος αποστέλλει τους μαθητές Του να βρουν άνθρωπο, που κρατάει κεράμιον ύδατος και να του πουν μυστικά ότι ο Διδάσκαλος το βράδυ εκείνο, πριν τη σύλληψή Του, θέλει να δειπνήσει με τους μαθητές Του για τελευταία φορά. Πού; Σε ένα υπερώο, μακριά από τα μάτια του κόσμου.

Μη μείνωμεν έξω!

στός ανέστη» για τη μαγειρίτσα. Ήταν η παρηγοριά μας στη ρουτίνα της καθημερινότητας. Ήταν, έστω, μια άλλη εποχιακή ρουτίνα, που την θέλαμε, την είχαμε ανάγκη. Την είχαμε έστω συνηθίσει κάθε χρόνο και τώρα μας λένε «Δεν έχει. Φέτος δεν θα το ζήσεις όλο αυτό».

Για κάποιους πιο συνειδητοποιημένους, βέβαια, η έλλειψη είναι πιο μεγάλη. Η Εκκλησία και η Θ. Κοινωνία είναι αληθινή παρηγοριά, είναι τροφή απείρως αναγκαϊότερη από αυτή που παρέχουν τα καταστήματα τροφίμων κι αυτές τις ημέρες. Είναι φάρμακο αθανασίας, ασυγκρίτως δραστικότερο από εκείνα που πωλούνται στα φαρμακεία, που επιτρέπεται να επισκεπτόμαστε. Γι' αυτούς ο πόνος από τη στέρηση είναι αβάσταχτος. Αλλά η απαγόρευση δεν κάνει διακρίσεις! Όλοι έξω! Στο σκοτάδι, στη στέρηση, στο χωρίς Χριστό Πάσχα. Κι όλοι, ο καθένας για τους λόγους του, απαρνηγόρητοι.

Προσευχήθηκα πολύ αυτές τις μέρες! Από το Σάββατο του Λαζάρου άρχισα να δίνω προσχή στα γεγονότα και να στοχάζομαι. Και να παρηγοριέμαι. Ο Κύριος και οι Μαθητές Του σε αποκλεισμό! Μακριά από την επίγεια Ιερουσαλήμ, «διά τον φόβον των Ιουδαίων», οι οποίοι ζητούν τον Κύριο. Το ομολογεί ο Θω-

Λίγο αργότερα κι άλλο στιγμιότυπο: Στο σκοτάδι της νύχτας ο Κύριος πάει στη Γεθσημανή με τους μαθητές Του να προσευχηθεί, ξέροντας ότι ο Ιούδας έχει ξεκινήσει το έργο του. Κι εκεί θα γίνει η σύλληψή Του και θα αρχίσει το πάθος Του.

Παντού εμπόδια. Παντού αποκλεισμός. Παντού δυσκολίες. Σε κάθε βήμα Του επί γης. Σκοτάδι πυκνό γύρω Του. Μοναδικό φως ο ίδιος. Θυμηθείτε όμως και τη σπηλιά που γεννήθηκε πώς την εικονογραφούμε. Σκοτεινή. Και μόνο Αυτός αποτελεί φως. Αλλά και την Ανάστασή Του πάλι πώς την εικονογραφούμε; Μέσα από τη μαυρίλα, το σκοτάδι του Άδη έρχεται το αναστάσιμο Φως. Ο Χριστός. Σπάει τις πύλες του Άδη, τις αμπάρες, και τραβά

μαζί Του τον Αδάμ και την Εύα. Αλλά και στην εικόνα της Πεντηκοστής, κάτω το σκοτάδι του κόσμου και ο άρχων του κόσμου τούτου. Και πάνω καθήμενοι οι Απόστολοι, λουσμένοι στο Αγιοπνευματικό φως, εν είδει πυρίνων γλωσσών. Έτσι γεννήθηκε ο Χριστός και η Εκκλησία Του. Έτσι ανδρώθηκε. Μέσα στο σκοτάδι και τον αποκλεισμό του κόσμου. Θυμηθείτε τους τρεις -και πλέον- αιώνες του χριστιανισμού. Από τα υπερώα στις κατακόμβες. Άλλοτε διά τον φόβον των Ιουδαίων, άλλοτε των Ρωμαίων και των πάσης φύσεως εχθρών της Εκκλησίας. Αλλά και αργότερα, στα 400 χρόνια της Οθωμανοκρατίας, των κρυφών σχολειών και των κρυπτοχριστιανών, η Εκκλησία πολεμάται από το σκοτάδι του κόσμου και νικά. Και γίνεται πιο δυνατή.

Οι πιστοί σε αυτές τις περιόδους σκληραγωγούνται. Γίνονται ασυμβίβαστοι: «Η πίστη μου πάνω από όλα. Όλα μπορώ να τα αντέξω. Την αγάπη μου για τον Θεό δεν την διαπραγματεύομαι». Γι' αυτό συνειδητά, όπου χρειάστηκε εκείνα τα χρόνια, πολλοί έδωσαν τη μαρτυρία του μαρτυρίου. Η στέρηση αφυπνίζει και χαλυβώνει τη θέληση του ανθρώπου. Τον κάνει να ανακαλύπτει τι θέλει. Τι πραγματικά έχει ανάγκη. Και στερεώνει τον πόθο του γι' αυτό το αγαθό.

Να, λοιπόν, η ευκαιρία. Μας δόθηκε! Τόσα χρόνια ζούσαμε ένα θαύμα. Και δεν το είχαμε συνειδητοποιήσει. Και δεν το είχαμε εκτιμήσει. Γιατί για την Εκκλησία είναι θαύμα να μη διώκεται. Να μην περιορίζεται. Να υπάρχει σε καθεστώς ελευθερίας.

Τώρα τα πράγματα άλλαξαν. Όσοι πιστοί, προέλθετε! Μείνετε έξω από τις εκκλησίες. Μείνετε στα σπίτια σας. Για να καταλάβετε τι θαύμα ζούσατε τόσα χρόνια και το περιφρονούσατε. Και το θεωρούσατε δεδομένο. Καιρός να το εκτιμήσετε. Να το επιζητήσετε. Να το ποθήσετε πραγματικά.

Ίσως τώρα κάποιοι να μπορέσουμε να κάνουμε τα σπίτια μας εκκλησίες. Γιατί εμείς, που θα έπρεπε να είμαστε πάντοτε το φως του κόσμου, ζούσαμε τόσο καιρό μέσα στο σκοτάδι. Στην ζοφώδη και ασέληνη νύχτα της πλάνης, των παθών και των επιθυμιών μας. Ήμασταν όπως μας ήθελε ο κόσμος. Όπως μας δασκάλευαν όλοι εκείνοι οι μη έχοντες ελπίδα. Όλοι εκείνοι, που μοναδικό φως κι ελπίδα βλέπουν στην εκπλήρωση των επιδιώξεών τους και στο κυνήγι των πάσης φύσεως υλικών παραδείσων, παρά την εφήμερη ισχύ και λάμψη τους.

Μέσα απ' αυτό το απίστευτο σκοτάδι της ζωής μας προβάλλει η μορφή Εκείνου: του Νυμφίου της Εκκλησίας και της ψυχής μας. Σκοτεινό τοπίο, όχι λόγω της απουσίας του ήλιου αλλά λόγω της δικής μας εσωτερικής, σκοτεινής και ασέληνης πορείας. Η παρουσία του Νυμφίου, που τόσα εμπόδια υπερνίκησε, είναι εγγύηση. Το δικό Του φως μπορεί να φωτίσει και τη δική μας πορεία. Αρκεί να το διακρίνουμε, μέσα στην πληθώρα των προσφερομένων αγαθών που λαμπυρίζουν γύρω μας και των σειρήνων που μας καλούν να τα απολαύσουμε και μας αποπροσανατολίζουν. Αρκεί να στεριώσει ο πόθος του Νυμφίου στις καρδιές μας, ως του μόνου όντως αγαθού. Τώρα, κάτω από αυτές τις συνθήκες, θα μετρηθεί και θα ζυγιστεί η αφοσίωση στον Νυμφίο της ψυχής μας. Άλλοι θα κινηθούμε με γρήγορο βήμα προς τη μετάνοια και την είσοδο στη Βασιλεία Του και άλλοι, ράθυμοι και αμετανόητοι, θα κυριευθούμε δυστυχώς από τον ίδιο ύπνο που μας «εξασφάλιζε» η μέχρι πρότινος ευημερούσα επίγειος βασιλεία μας.

Καλή Ανάσταση!

Κορωνοϊός

Μια αρρώστια ξεπροβάλλει απ' την Κίνα φονική
κι ως τα πέρατα του κόσμου η ανθρωπότητα θρηνεί.
Διακρίσεις δεν γνωρίζει, είναι μεταδοτική
κι απ' το φόβο του θανάτου όλοι στα σπίτια έχουν κλειστεί.

Συνεχώς οι τηλεοράσεις μεταδίδουνε γι' αυτή
τις φρικτές τις εξελίξεις που έχουνε διαμορφωθεί.
Νοσοκομεία οι άρρωστοι γέμισαν ασφυκτικά
και οι γιατροί μας προσπαθούνε να τους κάνουνε καλά.

Μα θα έρθει και η μέρα που η λύση θα βρεθεί,
φάρμακο, εμβόλιο θα 'βρουν, η οικουμένη να σωθεί.
Γι' αυτό ας κάνουμε κουράγιο, λίγη ακόμα υπομονή
κι ας μη σταματάμε διόλου στον Θεό την προσευχή.

✎ Ευγενία Παπανικολάου, Α' Γυμν.

Προτιμώ το σχολείο μου, γιατί με διδάσκει :

- ✓ Για την
- ✓ Για το πρόγραμμα
- ✓ Για την
- ✓ Για τη
- ✓ Για την
- ✓ Για την
- ✓ Για την εκμάθηση σωστού
- ✓ Για την
- ✓ Για την

- ✓ Για την ενίσχυση της
- ✓ Για την εκμάθηση ηθικών
- ✓ Για τη διδασκαλία της
- ✓ Για τη σωστή
- ✓ Για την
- ✓ Μα, πάνω από όλα, μας διδάσκει

- Αγάπη που πρέπει να έχουμε μεταξύ μας
- Περιβαλλοντικής εκπαίδευσης
- Οργάνωση
- Συλλογικότητα
- Τηλεκπαίδευση, όταν κριθεί απαραίτητο
- Ορθόδοξη διδασκαλία του
- Λόγου
- Οικογένεια
- Συνεργασία μαθητών και καθηγητών

- Πίστης μας
- Αξιών και κανόνων
- Υπομονής και της υπευθυνότητας
- Λειτουργία και συμπεριφορά
- Ομόνοια ανάμεσά μας
- Σεβασμό για τον συνάνθρωπό μας.

✎ Γιώργος-Μάριος Βασιλείου
Α' Γυμν. (5/4/2020)

Γνώση, εργασία, παιχνίδι!

Οι μέρες στο Σχολείο περνάνε όμορφα και δημιουργικά, εμείς όμως περιμένουμε πάντα να έρθει η Παρασκευή. Είναι η μέρα του Περιβαλλοντικού Προγράμματος. Με το έλεος των κανονικών μαθημάτων κα-
ζεβαίνουμε γρήγορα στο προαύ-
λιο για διάλειμμα κι εκεί έχουμε χρόνο για χαλάρωση, αλλά και για να βάλουμε τις τελευταίες πινελιές στις εργασίες που παρουσιάζουμε στην Περιβαλλοντική.

Μόλις χτυπήσει το κουδούνι τα μέλη των πέντε περιβαλλοντικών ομάδων, οι Κηφηνες, τα Ζουζούνια, τα Κόκκινα Μυρμηγκία, τα Σκαθάρια και οι Μέλισσες Δολοφόνοι, βρισκόμαστε έτοιμοι στις θέσεις μας, με άριστη διάθεση για τις νέες περιπέτειες που πάντα μας περιμένουν στο πρόγραμμα. Οι υπεύθυνοι καθηγητές φροντίζουν ώστε η συμμετοχή μας σ' αυτό να μην έχει όφελος μόνο εκπαιδευτικό, αλλά να είναι γενικότερα ευχάριστη και ελκυστική.

Έτσι, στην τελευταία μας συνάντηση πριν αρχίσει η Μ. Τεσσαρακοστή μας περίμενε μία γευστική έκπληξη: ένας διανομέας έφερε για όλους μας πίτσες, που τις απολαύσαμε στο προαύλιο. Επίσης, κάθε φορά πρώτα-πρώτα ξεκινάμε με παιχνίδια, που μας ψυχαγωγούν αλλά και μας καλλιεργούν στο να μαθαίνουμε να συνεργαζόμαστε. Από τα νέα παιχνίδια που παίξαμε τον τελευταίο μήνα και μας ενθουσίασαν ήταν: το «Escape Room» (προσαρμοσμένο στα δικά μας δεδομένα), άλλο

ένα, γεμάτο δράση, σκέψη και αγωνία, στο οποίο οι «Μέλισσες δολοφόνοι» απήγαζαν τους αρχηγούς των ομάδων μας και εμείς έπρεπε να

τους βρούμε λύνοντας χρίφους, ένα παιχνίδι που είχε να κάνει με την εύρεση και τη φωτογράφιση συγκεκριμένων αντικειμένων που μας ζητήθηκαν, όπως επίσης και παιχνίδια που είχαν σχέση με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε τον τελευταίο καιρό με τον κοροναϊό! Σε όλα περάσαμε πολύ ωραία!

Στη συνέχεια παρουσιάζουμε τις θεωρητικές εργασίες μας. Αυτό τον μήνα ήταν όλες πολύ δημιουργικές, καθώς έπρεπε να περιλαμβάνουν ιστορίες, ποιήματα, ακόμα κι ανέκδοτα σχετικά με το θέμα μας και κάποια από αυτά ήταν δικές μας, πρωτότυπες δημιουργίες.

Στο τελευταίο μέρος του προγράμματος ποτέ δεν λείπει η εργασία στον κήπο αλλά και το ταΐσμα των ζώων. Η φροντίδα των φυτών, το ξεχορτάρισμα, το σκάλισμα, το πότισμα και το φύτεμα, καθώς και η επιμέλεια του κομπόστ μας διασκεδάζουν και μας διδάσκουν διάφορα πράγματα. Και πρώτα-πρώτα την αξία του σεβασμού και της προστάσιας του κόσμου γύρω μας, της Δημιουργίας. Γενικά όμως η επαφή μας με το περιβάλλον μέσα από τη δουλειά για τη φροντίδα του μας προσφέρει αχαλλίαση...

Όταν συμπληρωθεί η ώρα της Περιβαλλοντικής, κανείς δεν θέλει να φύγει! Δυστυχώς τώρα, εξαιτίας των τελευταίων γεγονότων της πανδημίας, δεν έχουμε την ευκαιρία να ζούμε αυτές τις στιγμές. Ας ευχηθούμε ότι θα τελειώσει το συντομότερο αυτή η πρωτόγνωρη δοκιμασία, για να βρεθούμε πάλι όλοι μαζί στις δραστηριότητές μας.

Αθαν. Δημητριάδη (Γ' Γυμν.)

& Ευγ. Παπανικολάου (Α' Γυμν.)

Επιμέλεια: κ. Ανδρ. Κουτσόπουλος

& κ. Αγγ. Σακελλαρίου, Εκπ/κοί

εκδηλώσεις χαράς

Ιδιαίτερα ευλογημένη και τιμητική για τη σχολική μας κοινότητα στιγμή ήταν όταν μας ανακοίνωσαν τη χειροτονία ενός νέου διακόνου στην Εκκλησία της Κορίνθου, του π. Δημητρίου Μπαλά. Για κάποιο μικρό χρονικό διάστημα, ο κ. Μπαλάς διετέλεσε αναπληρωτής καθηγητής Μαθηματικών στο Σχολείο μας, ενώ η σύ-

ζυγός του κ. Αγγ. Σακελλαρίου είναι εδώ και αρκετά χρόνια καθηγήτριά μας στην Πληροφορική αλλά και στην Περιβαλλοντική Εκπαίδευση. Ευχόμαστε να είναι και οι δύο πάντα άξιοι και στη διακονία του Κυρίου!

Με αφορμή τη Γιορτή της Μητέρας, που η Εκκλησία μας έχει θεσπίσει να εορτάζεται στην Υπαπαντή του Κυρίου (2 Φεβρ.), τα Εκπαιδευτήριά μας μαζί με την Ι. Μητρόπολη Κορίνθου συνδιοργάνωσαν μία πρωτότυπη εκδήλωση στην Κροκίδειο Αίθουσα, με τίτλο «Καλλιτεχνικό Αφιέρωμα στην Μητέρα». Η εκδήλωση απαρτίστηκε από τρία μέρη. Το α' και το β' περιλάμβαναν παρουσίαση σημαντικών αποσπασμάτων από τα Ημερολόγια της Μαγδαληνής Μπαχ και του Μπετόβεν, μεταξύ των οποίων η συμμαθητριά μας Μαριάννα Χαμάλη (Β' Λυκ.) ερμήνευσε εξαιρετικά στο πιάνο έργα σπουδαίων συνθετών (Μπαχ, Μπετόβεν, Μότσαρντ, Μέντελσον, Σοπέν και Χάυντν), κάποια και με τη συνοδεία της μητέρας της. Στο γ' μέρος, που είχε θέμα «Η μητέρα μέσα από τα μάτια των ποιητών», απαγγέθηκαν από συμμαθητές μας επιλεγμένα ποιήματα, ενώ η Χορωδία μας απέδωσε εύστοχα τραγούδια που εξυμνούν τη μορφή της μητέρας. Την εκδήλωση έκλεισε με χαιρετισμό του ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Διονύσιος. Το κοινό εξέφρασε αυθόρμητα τη συγκίνηση και τον ενθουσιασμό του για την εμπνευσμένη εκδήλωση.

Σε εκκλησιασμό που πραγματοποιήθηκε στο παρεκκλήσιο της Αγ. Σοφίας, στον Παιδικό Σταθμό των Εκπ/ρίων, συμμετείχαμε καθηγητές και μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου αλλά και των παιδικών τμημάτων και του Νηπιαγωγείου. Τιμήσαμε τη μνήμη της Αγ. Φιλοθέης, πήραμε δυνατά μηνύματα από το κήρυγμα για τον σπουδαίο βίο της και κοινωνήσαμε των αγράντων Μυστηρίων, μικροί και μεγάλοι. Μας έκανε εντύπωση η παρουσία και η προσοχή των μικρών «μαθητών» στη Λειτουργία.

και Δημιουργίας

μ. Φεβρουαρίου - Μαρτίου 2020

Τον πρώτο Διαγωνισμό Ορθογραφίας και Ελληνικής Γλώσσας για Γυμνάσια οργάνωσε φέτος η Περιφέρεια Πελοποννήσου. Η πρώτη φάση πραγματοποιήθηκε στα σχολεία των μαθητών που δήλωσαν συμμετοχή. Οι συμμετοχές ήταν πολλές και ο συναγωνισμός μεγάλος, όμως μόνο οι δύο πρώτοι κάθε τάξης προκρίθηκαν στην επόμενη φάση. Την Κυριακή 9/2, στο 1ο Γυμνάσιο Κιάτου διαγωνίστηκαν οι συμμαθητές μας Αγγ. Κυριαζή, Αργ. Γκίλας, Παν. Πλατής, Αχιλ. Κατσιλιέρης, Ελ. Ανδρέου και Χρ. Γεραρής. Από την αρκετά απαιτητική γραπτή δοκιμασία προκρίθηκαν οι πρώτοι πέντε κάθε τάξης, που διαγωνίστηκαν προφορικά. Από τη φάση αυτή προκρίθηκαν η Αγγελική-Ευαγγελία Κυριαζή (Α' Γυμν.) και η Ελένη Ανδρέου (Γ' Γυμν.), οι οποίες με το πέρας της δοκιμασίας βραβεύτηκαν για την εξαιρετική επίδοσή τους.

Στη συνέχεια πέρασαν από κάθε τάξη τρεις μαθητές, οι οποίοι θα εκπροσωπούσαν τα σχολεία και τον νομό τους στον τελικό, στο Μουσικό Γυμνάσιο Τρίπολης. Στη φάση αυτή προκρίθηκε η μαθ. Αγγ.-Ευαγγ. Κυριαζή. Στις 16/2 οι μαθητές αυτοί εξετάστηκαν προφορικά ενώπιον κριτικής επιτροπής και κοινού, βάσει κανονισμού. Η συμμαθήτριά μας κατάφερε να κατακτήσει τη δεύτερη θέση! Ο Διαγωνισμός ήταν μία αξιόλογη δράση για την προαγωγή της Ελληνικής γλώσσας και ορθογραφίας, και οι συμμετέχοντες ωφελήθηκαν ιδιαίτερα, καθώς αποκόμισαν εμπειρία και ανέπτυξαν την ευγενή άμιλλα. Συγχαίρουμε όλους τους συμμαθητές μας που συμμετείχαν!

Η εκδρομή της Τσικνοπέμπτης αποτελεί πλέον θεσμό, που περιμένουμε κάθε χρόνο με ενθουσιασμό. Φέτος επισκεφθήκαμε την εκκλησία του Αγ. Λουκά του Ιατρού κοντά στο Ναύπλιο. Εντυπωσιαστήκαμε από το οικοδόμημα, που είναι ρωσικού ρυθμού, πράγμα σπάνιο για την Ελλάδα. Αφού ακούσαμε τη ζωή του Αγίου, συνεχίσαμε την περιήγησή μας στον υπόγειο χώρο του ναού, όπου λειτουργεί μουσείο με φωτογραφίες, έργα, ιατρικά σύνεργα και άλλα προσωπικά αντικείμενα του Αγίου. Μετά την ιδιαί-

τερη αυτή εμπειρία ακολούθησε βόλτα στο κέντρο του Ναυπλίου και ξεναγήσεις σε αξιοθέατα όπως η εκκλησία του Αγ. Σπυρίδωνα, στην οποία δολοφονήθηκε ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας και το Πολεμικό Μουσείο, όπου είχε στεγαστεί η πρώτη Σχολή Ευελπίδων. Βγάλαμε αρκετές αναμνηστικές φωτογραφίες. Στο τέλος ακολούθησε το φαγητό, με τα καθιερωμένα εδέσματα της ημέρας. Περάσαμε πολύ ωραία!

Πολλή χαρά μας έδωσε η επιλογή της Θεατρικής Ομάδας του Σχολείου για συμμετοχή στο 9ο Διεθνές Νεανικό Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος, στην Αρχαία Μεσσήνη. Φαίνεται ότι η δουλειά μας στις πρόβες της «Ελένης», όπως αποτυπώθηκε στο βίντεο που στεί-

λαμε στους αρμόδιους φορείς εκτιμήθηκε. Βέβαια, αυτό που απομένει να μάθουμε είναι το αν θα πραγματοποιηθεί τελικά, μετά την πανδημία, η διοργάνωση αυτή...

Ο Πυρσός

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2020

37

εκδηλώσεις χαράς και δημιουργίας

Και το φετινό τριήμερο της Καθ. Δευτέρας το Σχολείο έδωσε σε όσους το επιθυμούσαν την ιδιαίτερη ευκαιρία για πνευματική ανάταση: μία προσκυνηματική εξόρμηση στο Άγιον Όρος, για αποτοξίνωση από την κοσμική σύγχυση και επανασύνδεση με την πλάση και τον Δημιουργό. Κατά τη διάρκεια

της πολυήμερης παραμονής μας εκεί, γευτήκαμε και πάλι την αρχοντική φιλοξενία της Ι. Μονής Βατοπαιδίου. Είχαμε την ευκαιρία να δούμε από κοντά τον αγώνα των μοναχών στην άσκηση και την προσευχή και προσκυνήσαμε επτά τις πιο θαυματουργές εικόνες της Παναγίας. Επίσης, μας δόθηκε η ευκαιρία να ανανεωθούμε με το μυστήριο της ι. Εξομολόγησης. Φέτος η Μονή μάς έκανε δώρο την οργάνωση της επίσκεψής μας και σε άλλα σημαντικά μοναστήρια, αλλά και στην Αθωνιάδα Σχολή, απ' όπου πέρασαν πολλοί σπουδαίοι Δάσκαλοι του μπουρέι να δεις καθαρότερα μέσα σου και να πα-
ρακινηθείς σε εντονότερη πνευματική προσπάθεια.

Οι μαθητές του Λυκείου είχαν φέτος την ευκαιρία να λάβουν μέρος στο σχολικό Πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρισης για τα Λύκεια του Νομού Κορινθίας. Η συμμετοχή στο πρωτάθλημα ολοκληρώθηκε με μια νίκη επί της ομάδας του Μουσικού Σχολείου και μια ήττα από το Λύκειο Νεμέας.

Η χαρά της συμμετοχής σε ένα δημοφιλές ομαδικό παιχνίδι, η από κοινού προσπάθεια για την επίτευξη ενός στόχου και η ικανοποίηση που δίνει η πραγματοποίησή του δημιουργούν όμορφες αναμνήσεις από αυτή την ευκαιρία. Πάνω απ' όλα, έγινε αντιληπτό ότι η νίκη δεν είναι αυτοσκοπός, όταν ασχολείται κάποιος με τον αθλητισμό. Πολύ συχνά οι ήττες είναι πολύ περισσότερο πολύτιμες, γιατί συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός σωστού χαρακτήρα και προετοιμάζουν για σωστή αντιμετώπιση και πιο σοβαρών ζητημάτων της ζωής.

Μέλη του Ρητορικού Ομίλου των Εκπ/ρίων είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την πολύ ενδιαφέρουσα και επιτυχημένη θεατρική παράσταση «12 ένορκοι». Το έργο γράφτηκε από τον Reginald Rose το 1954 και παίχτηκε στους κινηματογράφους το 1957, χωρίς να έχει την αναγνώριση που του άξιζε. Πλέον θεωρείται μία από τις καλύτερες ταινίες όλων των εποχών. Δώδεκα ένορκοι καλούνται να αποφασίσουν για την ενοχή ή την αθωότητα ενός κατηγορουμένου και να λάβουν μια ομόφωνη απόφαση. Στην προσπάθειά τους αυτή θα αναδυθούν διάφοροι τύποι χαρακτήρων που υπάρχουν σε κάθε κοινωνία, ποικίλα κοινωνικά πάθη αλλά και η δύναμη της λογικής, της κριτικής σκέψης και της επιχειρηματολογίας. Αυτά τα στοιχεία, σε συνδυασμό με την αμεσότητα μιας προσεγγισμένης θεατρικής παράστασης, κατέστησαν τους «12 ένορκους» μια εξαιρετική εμπειρία για τους συμμαθητές μας.

“ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΑΣ”

κοντά στους Αγίους

ΑΓ. ΑΜΦΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙΔΕΣΙΟΣ

Οι άγιοι Αμφιανός και Αιδέσιος ήταν αδελφια κατά σάρκα. Αποτελούν ευλογημένα παραδείγματα χριστιανών φοιτητών με έντονο πνευματικό αγώνα. Έζησαν την περίοδο της βασιλείας του Ρωμαίου αυτοκράτορα Μαξιμιανού, γύρω στο 305 μ.Χ. Κατάγονταν από τη Γάζα της Λυκίας, από επιφανή οικογένεια. Ο Αμφιανός έφυγε για σπουδές στα Εκπαιδευτήρια της Βηρυτού, σημαντικού φοιτητικού κέντρου της εποχής. Αν και αντιμετώπισε πολλούς πειρασμούς, κατάφερε να τελειώσει και να γυρίσει αλώβητος πνευματικά στο πατρικό του σπίτι. Δεν έμεινε όμως εκεί, γιατί προτίμησε να ζήσει ασκητική ζωή στην Καισάρεια της Παλαιστίνης, κοντά στον μετέπειτα μάρτυρα Πάμφιλο και τους μαθητές του. Στη διάρκεια διωγμού κατά των χριστιανών, γύρω στο 305 μ.Χ., κι ενώ ο αυτοκράτορας Μαξιμίνος Β' ετοιμαζόταν να θυσιάσει σε ειδωλολατρικό βωμό, τον πλησίασε ο Αμφιανός και τον παρότρυνε να μην τελέσει τη θυσία, γιατί έτσι θα εγκατέλειπε τον αληθινό Θεό. Τότε, οι στρατιώτες που ήταν εκεί τον άρπαξαν και άρχισαν να τον ξυλοκοπούν βάνουσα. Στη συνέχεια τον οδήγησαν στο δεσμοκτήριο όπου τον υπέβαλαν σε φρικτά βασανιστήρια, μέχρι που του έδεσαν τα πόδια με λινά υφάσματα ποτισμένα με λάδι και άναψαν φωτιά. Στη διάρκεια όλων αυτών ο άγιος κατάφερε να μείνει ακλόνητος στην πίστη του. Ύστερα από τρεις μέρες τον έριξαν στη θάλασσα. Τότε έγινε ισχυρός σεισμός και το σώμα του Αγίου ξεβράστηκε στην ακτή. Γενναίος και δυναμικός υπήρξε στην πίστη του και ο αδερφός του Αιδέσιος, που ήταν ακόμα πιο μορφωμένος από αυτόν και ασκήτευσε περισσότερο χρόνο κοντά στον Πάμφιλο. Την εποχή του ίδιου διωγμού συνελήφθη και αυτός και εξορίστηκε στην Αλεξάνδρεια. Εκεί άρχοντας ήταν ο Ιεροκλής, τον οποίο ο Αιδέσιος έλεγξε για την ασελή του στάση απέναντι στους χριστιανούς, με αποτέλεσμα να τον συλλάβουν οι στρατιώτες του

ηγεμόνα και να τον βασανίσουν χωρίς έλεος. Τέλος τον πέταξαν και εκείνον στη θάλασσα, όπως και τον αδερφό του. Τη μνήμη των δύο αυτών φοιτητών Μαρτύρων τιμούμε στις 2 Απριλίου εκάστοτε έτους.

ΑΓ. ΚΟΔΡΑΤΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝ ΑΥΤΩ

Ο Άγιος Κοδράτος καταγόταν από την Κόρινθο. Γεννήθηκε σε μία εποχή δύσκολη για τους Χριστιανούς, καθώς είχαν ξεσπάσει διωγμοί εναντίον τους στα χρόνια των αυτοκρατόρων Δεκίου (249-251 μ.Χ.) ή Ουαλεριανού (253-259 μ.Χ.). Η μητέρα

του ήταν χριστιανή και, ενώ ήταν έγκυος σε αυτόν, κατέφυγε στα βουνά για να αποφύγει τη σύλληψη. Αφού γέννησε το παιδί της, λίγο αργότερα δυστυχώς πέθανε. Όμως τον Κοδράτο δεν τον άφησε απροστάτευτο

η θεία Πρόνοια. Το παιδί μεγάλωσε, και μάλιστα ως θερμός χριστιανός, που δίδασκε τον Χριστό με ζήλο σε όσους είχαν καταφύγει κοντά του. Έτσι, συνδέθηκε με τον Άνεκτο, τον Κρήσκεντα, τον Κυπριανό, τον Παύλο και τον Διονύσιο. Όλοι αυτοί συνελήφθησαν, υπέμειναν βασανιστήρια στην Κόρινθο για το όνομα του Κυρίου και έλαβαν το αμάραντο στεφάνι του μαρτυρίου. Ειδικά για τον άγιο Διονύσιο ο βιογράφος του διασώζει ότι ομολογούσε τον Χριστό με δυνατή φωνή. Προς τιμήν του Αγίου Κοδράτου και όσων μαρτύρησαν μαζί του, οι χριστιανοί έκτισαν ναό, τα ερείπια του οποίου διασώζονταν στην Αρχαία Κόρινθο. Αγιασμένο με το αίμα των μαρτύρων είναι το χώμα της Κορινθίας. Η μνήμη των Αγίων Μαρτύρων τιμάται στις 10 Μαρτίου. Την ευχή τους να έχουμε.

Μ.-Α. Ανδρέου & Δ. Κόντη, Β' Λυκ.

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια πολιτεία ζούσανε δυο αδερφάδες, νοικοκυρές και φιλόξενες κι οι δυο και πολύ αγαπημένες βέβαια, αφού ήταν και δίδυμες. Μόνο που η μια ήταν λίγο κοντύτερη απ' την άλλη, τόσο όσο να πεις πως είναι κοντύτερη η Σαρακοστή από την Πεντηκοστή. Μάλιστα, για να 'ναι αγαπημένες, είχαν τα σπίτια τους κολλητά και στο μεσοτοιχί είχαν ανοίξει μια πόρτα μεγάλη και μαινοβογαίναν απ' αυτή.

Αν ήθελες να τις επισκεφτείς, έπρεπε να μπεις από το σπίτι της μικρότερης. Αυτή σε υποδεχόταν σοβαρή και λιγομίλητη, αλλά με τρόπο που έδειχνε ότι σε καταλάβαινε και σε πονούσε, ό,τι βάσανο κι αν είχες. Γι' αυτό, όταν έμπαινες στο σπίτι της, ήθελες όλο να κλαις, όπως τα παιδιά όταν έχουν χτυπήσει πουθενά ή τα έδειρε κανένας κι ύστερα πηγαίνουν στη μάνα τους, για να παρηγορηθούν. Και φίλεψε στους ξένους της ελίτσες, συκαλάκια, σταφιδούλες, χαλβαδάκο, καμιά μαρμελάδα και πάντα γλυκό του κουταλιού. Γι' αυτό και κανένας δεν παραχόρταινε στο σπίτι της μικρότερης αδερφής, χωρίς όμως και να νιώθει νηστικός, γιατί τον παρηγορούσε η συμπόνια της και τα διάφορα καλούδια που έβρισκε πάντα να τρατάρει.

Κι όταν έμπαινες στο σπίτι της, πάντα μοσκομύριζε λιβάνι κι είχε και το καντήλι αναμμένο κι όλο κι έκανε κάτι μετάνοιες στρωτές και παρακαλούσε την Παναγία για όλους, όσους ήξερε και όσους δεν ήξερε, και πρώτα-πρώτα για τους μουσαφिरάιους της. Και, βλέποντάς την, παρακινούσουν να κάνουν κι εσύ τις μετάνοιες σου και τις προσευχές σου.

Βέβαια δεν είχαν όλοι την όρεξη να κάνουν τόσες μετάνοιες και προσευχές, ούτε να τρώνε ψωμόλιδο και μαρούλι σκέτο, αλλά παρ' όλα αυτά είχε πολλούς επισκέ-

πτες η μικρότερη αδερφή. Κι είναι ν' αναρωτιέται κανείς τι τους τραβούσε στο σπίτι της κι όλοι από κει μπαίνανε, ακόμα και αυτοί που ήθελαν να επισκεφτούνε την αδερφή της τη μεγαλύτερη. Ε, λοιπόν, όσοι το σκέφτονται, βρίσκουν ότι στο σπίτι της μικρότερης αδερφής έμπαιναν με ευχαρίστηση οι άνθρωποι, γιατί εκεί ποτέ κανείς δεν τους μάλωνε κι ένιωθαν σαν στο σπίτι

Απ' τη Σαρακοστή

τους και καλοί και κακοί. Αυτή η καλή νοικοκυρά ήταν που, συμπονετικά, είχε ένα τρόπο να σε παρηγορεί και για τις κακίες σου ακόμα, σαν να μην ήταν αμαρτίες, αλλά αρρώστιες.

Ε, δεν θέλετε τώρα ν' ακούσετε περισσότερα, για να καταλάβετε και τ' όνομά της, πώς τη λέγανε δηλαδή τη μικρότερη αυτή αδερφή και πώς τη λέμε ακόμα, γιατί ζει και θα ζει ακόμα η ευλογημένη. Αυτή είναι, που λέτε, η κυρα-Σαρακοστή.

Όσοι μπαίνανε, λοιπόν, στις κυρα-Σαρακοστής, κάθονταν εκεί με τις ώρες και δεν ήθελαν να φύγουν και αυτή τους κοίταζε συμπαθητικά και τους παρηγορούσε κι όταν ήθελε να πει κάτι πολύ ευχάριστο, έπαιρνε ένα χαρούμενο φως το πρόσωπό της, που το σκέπαζε την ίδια στιγμή ένα γλυκό, ντροπαλό χαμόγελο, και τότε μιλούσε για την αδερφή της, την κυρα-Πεν-

τηκοστή. Έτσι όλοι οι μουσαφिरαίοι της μαθαίναν απ' αυτή να έχουν την καλύτερη ιδέα για την αδερφή της την κυρα-Πεντηκοστή και να 'χουν μια λαχτάρα πότε θ' αποφασίσει η κυρα-Σαρακοστή να τους πει:

– Άντε τώρα, παιδάκια μου, πηγαίνετε στην αδερφή μου, για να πληρωθείτε για την κακοπέραση που είχατε κοντά μου.

Κι αυτοί από φιλότιμο να λένε:

– Όχι, όχι, κυρα-Σαρακοστή, δεν κακοπεράσαμε κοντά σου. Βέβαια, πολλά μας έλειψαν, αλλά η χαρά στην καρδιά μας κε-

σcην Πενcηκοστή

του Κων/νου Γανωτή

λαηδούσε, όπως την άνοιξη τα αηδόνια στις ρεματιές.

Και η κυρα-Σαρακοστή να τους λέει:

– Άντε, άντε, πηγαίνετε τώρα και θα ιδείτε. Μωρέ, χαρά στα μάτια σας, ακούτε που σας λέω.

Και τότε περνούνε την πόρτα που είναι στο μεσοτοιχί οι μουσαφίρηδες της Σαρακοστής και μεμιάς τους υποδέχεται η αδερφή της, η κυρα-Πεντηκοστή, με χαρές και γέλια, με τσουγκρίσματα και βαρελότα και προπαντός με φώτα, φώτα πολλά. Κι ανοίγει μίαν αγκαλιά θεόρατη και είναι όλο καμάρι, όλο γλύκα και όλο κέφι. Με το «Χριστός Ανέστη» σε υποδέχεται κι εσύ πρέπει να πεις «Αληθώς ο Κύριος». Κι αμέσως σου 'ρχεται στη μύτη ευωδιά από μαγιάτικα τριαντάφυλλα, μαζί με την τσίκνα από

ψητό αρνί στη σούβλα και κοκορέτσι. Παντού ακούς τσουγκρίσματα και «Χριστός Ανέστη» και βλέπεις κόκκινα αυγά με διάφορα σχέδια, που λυπάσαι να τα τσουγκρίσεις, αλλά τα τσουγκρίζεις. Η κυρα-Πεντηκοστή δεν επιτρέπει τσιγκουνιές.

Η κυρα-Πεντηκοστή τρέχει ανάμεσα σ' όλους τους καλεσμένους της κι όπου σε πιάσει σε φιλάει πολλές φορές και από τα δυο σου μάγουλα και σου εμπιστεύεται και το μεγάλο μυστικό. Δεν είναι, λέει, μόνο ο Χριστός μας που αναστήθηκε, αλλά όλοι ανασταινόμαστε μαζί Του. Και τα φέρετρα και οι τάφοι, όλα αυτά που φοβούμαστε, καταργούνται. Και χαρά στον που αγαπάει τον Χριστό, γιατί αυτός θα 'ναι κι αναστημένος και τρισευτυχισμένος. Να μην κλαίτε πια τους πεθαμένους παρά μόνο τους αχάριστους, που δεν θέλουν να μπουν στο πανηγύρι της Ανάστασης.

Μα όσοι περνούνε απ' της κυρα-Σαρακοστής πρώτα και ύστερα περνάνε στην αδερφής της, αυτοί τα καταλαβαίνουν όλ' αυτά από μόνοι τους κι έχουν στην καρδιά τους μίαν ευχαρίστηση και δοξάζουν τον Θεό για την τόση καλοσύνη Του.

Άμποτε λοιπόν, παιδιά μου, κι εμείς να μπορούμε στο φιλόξενο σπίτι της κυρα-Σαρακοστής με εμπιστοσύνη, διότι αυτή η ευλογημένη κι από τα δικά της θα μας φιλέψει, αλλά και στην αδερφής της της κυρα-Πεντηκοστής θα μας περάσει, για να γιορτάζουμε στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Από το βιβλίο «Πασχαλινά
κι Αη-Γιωργίτικα παραμύθια»,
Εκδ. Γραφ. Νεότητας

Ι. Μητρ. Μεγάρων & Σαλαμίνας, 2003)

Αγωνιστές του Υψηλάντη στην Ελβετία (1822-1823)

Μέσα από μια νέα μελέτη περιγράφεται η άγνωστη ιστορία της οδύσσειας των αγωνιστών του Υψηλάντη για να επιστρέψουν στην Ελλάδα και φανερώνεται η δύναμη του φιλελληνικού κινήματος στην καρδιά της Ευρώπης. Στο βιβλίο «Η επιστροφή» (εκδ. Καπόν) ο Γεώργιος Γκέκος αποκαλύπτει μια εντυπωσιακή λεπτομέρεια της ελληνικής ιστορίας και συγκεκριμένα τη μοίρα μιας ομάδας Ελλήνων Αγωνιστών, που μετά την επανάσταση στη Μολδοβλαχία βρέθηκαν να αναζητούν μία δίοδο για να επιστρέψουν στη χώρα και να βοηθήσουν στον Α-γώνα.

Με αφετηρία την Οδησό και καθώς δεν μπορούσαν να κατευθυνθούν νότια, στα εδάφη που βρίσκονταν ακόμα υπό τουρκική κατοχή, ούτε δυτικά, καθώς για πολιτικούς λόγους δεν ήταν ευπρόσδεκτοι στην Αυστρία του Μέτερνιχ, αναγκάστηκαν να ακολουθήσουν μία απίθανη πορεία μέσω της Βόρειας Ευρώπης. Πέρασαν από τη Βαρσοβία και αρκετές γερμανικές πόλεις, με σκοπό να κατηφορίσουν μέχρι τη Μασσαλία και από εκεί να επιστρέψουν διά θαλάσσης στην επαναστατημένη Ελλάδα. Η πορεία τους διακόπηκε στην Ελβετία, όμως, όπου χρειάστηκε να μείνουν για αρκετούς μήνες φιλοξενομένοι των Φιλελληνικών Συλλόγων, καθώς η Γαλλία, φοβούμενη να ρισκάρει κάποιο διπλωματικό επεισόδιο με την Κωνσταντινού-

πολη, έκλεισε γι' αυτούς τα σύνορά της.

Ο κ. Γκέκος, καθηγητής στο Πολυτεχνείο της Ζυρίχης, λέει: «Με μάγεψε το γεγονός ότι υπήρχαν διεξοδικές αναφορές από Ελβετούς παρατηρητές, που περιγράφουν την τύχη ανώνυμων Αγωνιστών μετά την αποτυχία της Επανάστασης του 1821 στη Μολ-

δοβλαχία, αναφορές που καταγράφουν γεγονότα, ονόματα και μαρτυρίες πολλών που πολέμησαν εκεί. Το τι απέγιναν αυτοί οι άνθρωποι είναι κάτι που απουσιάζει από την εικόνα της Ελληνικής ιστορίας. Τουναντίον, Ελβετοί ιστορικοί τον 19ο και τον 20ό αιώνα ενδιαφέρθηκαν για την τύχη των φυγάδων Αγωνιστών που πέρασαν από την Ελβετία στον δρόμο της επιστροφής και μας άφησαν εντυπωσιακά ντοκουμέντα.

Οι 160 Έλληνες που έφτασαν τον Ιανουάριο του 1823 στην Ελβετία ήταν υποπολλαπλάσιοι εκείνων που μερικούς μήνες νωρίτερα είχαν ξεκινήσει το αβέβαιο ταξίδι της επιστροφής από την Οδησό - κάποιοι ακολουθήσαν διαφορετικά μονοπάτια και η τύχη τους είναι άγνωστη, ενώ αρκετοί έχασαν τη ζωή τους καθ' οδόν, υποκύπτοντας στις κακουχίες. Ο ιδρυτής του Φιλελληνικού Συλλόγου του Βίντερτουρ, Γιόχαν Τρολ, αναφέρει στις σημειώσεις του τα εξής: «Η γύμνια τους μέσα στον βαρύ χειμώνα, η κούραση μετά από τόσο μεγάλο ταξίδι, ακόμα και η ηλικία τους -πολλοί δεν ήταν

Όψη του πανδοχείου Κο-
ρώνα στην κοινότητα
Βάντενσβιλ, στο καντόνι
της Ζυρίχης, όπου φιλο-
ξενήθηκαν κάποιοι από
τους Έλληνες πρόσφυγες.

νέοι άνθρωποι- μας έκαναν να αισθανθούμε συμπάθεια γι' αυτούς και αρκετά μάτια βούρκωναν»...

«Δύο θέματα με εντυπωσίασαν», λέει ο κ. Γκέκος σχετικά με την έρευνά του. «Το πρώτο είναι η απύθμενη δίψα των καταπιεσμένων για ελευθερία, που τους οδηγεί στο δραματικό ταξίδι και στις τεράστιες απώλειες. Το δεύτερο, ο έντονος φιλελληνισμός στην Ελβετία και στη Γερμανία, τόσο των ελίτ όσο και των απλών, φτωχών πολιτών, που βοηθούν και από το υστέρημά τους τους Έλληνες φυγάδες...

Ο Φρίντριχ Φόγκελ, ανώτερος υπάλληλος στη διοίκηση του καντονίου της Ζυρίχης, αναφέρει σε έκθεσή του μερικές πολύ ενδιαφέρουσες λεπτομέρειες για την παραμονή των Ελλήνων στην Ελβετία: «Παρόλο που οι πρόσφυγες αυτοί δεν προέρχονταν από μορφωμένα κοινωνικά στρώματα, εντούτοις η πλειονότητα ήταν σε θέση να γράφει τα ελληνικά, διάφοροι είχαν γνώσεις γεωγραφίας και ιστορίας. Όλοι τους έδειχναν ιδιαίτερη αγάπη για τα μικρά παιδιά, τα οποία τους πολιορκούσαν κυριολεκτικά κάθε μέρα και τους έφερναν όλων των ειδών τα φαγώσιμα, ενώ οι Έλληνες από τη μεριά τους προσπαθούσαν να μάθουν στα παιδιά το ελληνικό αλφάβητο. Κυρίως τα

βράδια έρχονταν να δουν τους πρόσφυγες πολλοί ενήλικοι από διάφορα κοινωνικά στρώματα, που παρατηρούσαν με ενδιαφέρον τις φυσιογνωμίες τους και

προσπαθούσαν να συνεννοηθούν μαζί τους, για να μάθουν τις ιστορίες τους».

Δεν ήταν ούτε εύκολο ούτε αυτονόητο το ενδιαφέρον των Ελβετών για τους περιπλανώμενους αγωνιστές και η στάση τους δείχνει, εκτός από τη δύναμη του φιλελληνικού κινήματος, και ένα υψηλό επίπεδο ανθρωπιάς. Άνοιξαν τα σπίτια τους, προσπάθησαν να τους εμψυχώσουν, να τους γνωρίσουν, να τους καταλάβουν, αφιέρωσαν χρόνο και φυσικά χρήματα σε μία περίοδο που η Ελβετία ήταν μια αγροτική και μάλλον φτωχή χώρα - τα ναύλα για την επιστροφή από τη Μασσαλία στην Ελλάδα, όταν τελικά τον Ιούλιο άνοιξαν τα σύνορα, εξασφαλίστηκαν μέσα από εράνους. Οι Έλληνες έφτασαν στο γαλλικό λιμάνι έπειτα από επτά μήνες στην Ελβετία και έχοντας καλύψει από την αρχή του ταξιδιού τους απόσταση 3.000 χιλιομέτρων...

Οι Έλληνες λαχταρούν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους για να πολεμήσουν. Όραμά τους είναι η απελευθέρωση της Ελλάδας. Αποζητούν τον πόλεμο για να διώξουν τον κατακτητή... Οι Έλληνες Αγωνιστές του Υψηλάντη επιστρέφουν.

(Από το περ. Κ της εφημ. «Η Καθημερινή»,
έστειλε η κ. Ανθή Αγγελή, Εκπ/κός)

Η φωτογραφία του άρθρου εικονίζει μνημείο προς τιμήν του Καποδίστρια, που έχει ανεγερθεί στη Λωζάνη της Ελβετίας, «ως ένδειξη τιμής στον πρώτο Επίτιμο Δημότη της πόλης». Τα αποκαλυπτήρια έγιναν τον Σεπτέμβριο 2009, παρουσία των Υπουργών Εξωτερικών της Ελβετίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, του Δημάρχου της Λωζάνης και του ελληνικής καταγωγής Προέδρου της τοπικής βουλής του καντονιού Vaud, πρωτεύουσα του οποίου είναι η Λωζάνη. Κατά την τελετή έγιναν αναφορές στην ελληνική κα-

Ιωάννης Καποδίστριας: του εντολή μετά την ήττα της Γαλλίας εξομαλύνθηκαν οι σκληροί όροι κατά της χώρας αυτής, που αλλιώς θα οδηγούνταν σε διάλυση.

ταγωγή του Καποδίστρια, στο έργο και την προσφορά του στην Ελβετία και στη μετέπειτα θητεία του ως πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδας. Δυστυχώς, δεν παρευρέθηκε αντιπρόσωπος της ελληνικής πολιτείας...

Γιατί οι Ελβετοί τιμούν βαθιά τον Καποδίστρια; Η σημερινή Ελβετία τού οφείλει τα μέγιστα, γιατί ήταν αυτός που ένωσε τα καντόνια και δημιούργησε το Ελβετικό Σύνταγμα, βασιζόμενη στο οποίο η Ελβετία αποτέλεσε ένα ανεξάρτητο κράτος που δεν συμμετείχε σε δύο παγκοσμίους πολέμους.

Αλλά ο Καποδίστριας αναδείχθηκε προστάτης και ευεργέτης όλης της Ευρώπης του 19ου αιώνα. Το φως της προσωπικότητάς του άρχισε να λάμπει στα σκοτάδια της Ευρώπης το 1811 με άμεσο αποτέλεσμα το συνέδριο της Βιέννης το 1815, εκ του οποίου προήλθε η ειρήνη στην Ευρώπη για 99 χρόνια. Ο ίδιος βοήθησε και στη συνένωση 47 κρατιδίων της Γερμανίας και με δική

Ως Κυβερνήτης της Ελλάδας, ο Ιωάννης Καποδίστριας, με τους υπεράνθρωπους αγώνες του, έσωσε την Επανάσταση, πέτυχε τη διεθνή αναγνώριση της χώρας, την έβγαλε από την κατάσταση διάλυσης στην οποία είχε περιέλθει και ανασύνταξε το κράτος από το μηδέν (ίδρυσε την Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα, ρύθμισε το νομισματικό σύστημα, ίδρυσε Εθνικό Νομισματοκοπείο και την πρώτη ταχυδρομική υπηρεσία, οργάνωσε τη Δικαιοσύνη, αναδιοργάνωσε τις ένοπλες δυνάμεις, αντιμετώπισε επιτυχώς την πειρατεία, ανοικοδόμησε το κατεστραμμένο εκπαιδευτικό σύστημα, έδωσε ώθηση στη γεωργία, περιέθαλψε τα ορφανά και τους αναξιοπαθούντες), διανύοντας μια εκπληκτική πορεία ως το σημείο που αυτή ανακόπηκε βίαια και τραγικά... Γι' αυτό, ο θάνατός του ήταν μια μεγάλη απώλεια για όλη την Ευρώπη.

Αίγινα, Η Μητρόπολη, όπου ο Καποδίστριας ορκίστηκε ως πρώτος Κυβερνήτης του Ελληνικού Κράτους.

Αίγινα, Το Κυβερνείο. Ο Κυβερνήτης χρησιμοποίησε μόνο δύο δωμάτια ως κατοικία του. Το υπόλοιπο κτήριο το διέθεσε για τις ανάγκες του κράτους.

Αίγινα, Το Ορφανοτροφείο, το πρώτο ελληνικό δημόσιο κτήριο που κατασκευάστηκε με εντολή του Κυβερνήτη (1829).

Τι θα λέγατε σήμερα να κάνουμε μια πολύ σύντομη αναφορά σε ένα βασικό θέμα της επιστήμης της αστρονομίας; Ας δούμε μαζί κάποιες σημαντικές θεωρίες για τη δομή του ηλιακού μας συστήματος...

Οι φυσικές επιστήμες στη ζωή μας

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει πρώτα-πρώτα να ξέρει ότι αυτό που εμείς ονομάζουμε σήμερα «επιστήμη», πριν από δύο αιώνες λεγόταν «φυσική φιλοσοφία». Έτσι, ξεκινώντας τη μελέτη μας, μαθαίνουμε ότι οι Πυθαγόρειοι φι-

Σας ενδιαφέρει η αστρονομία;

λόσοφοι, προσπαθώντας να απαντήσουν σε ερωτήματα για τη φύση, τον κόσμο μας, πίστευαν, για λόγους θρησκευτικούς και φιλοσοφικούς, πως το φως (ο Ήλιος) πρέπει να βρίσκεται στο κέντρο του κόσμου και γύρω του να περιστρέφονται τα πάντα.

Στη συνέχεια ο Αριστοτέλης πίστευε, λανθασμένα όπως αποδείχτηκε αργότερα, πως η γη βρίσκεται στο κέντρο του κόσμου. Νόμιζε ότι η Γη πρέπει να είναι ακίνητη, γιατί, αν γύριζε, θα εκσφενδονιζόμασταν έξω από αυτήν με μεγάλη ταχύτητα. Γύρω από τη Γη κινούνται οι υπόλοιποι πλανήτες, ο ήλιος, η σελήνη, τα άστρα, όλα μέσα σε κρυστάλλινες σφαίρες.

Αργότερα, ο Αρίσταρχος ο Σάμιος (3ος αι. π.Χ.), έχοντας μελετήσει τις θεωρίες των Πυθαγορείων για τους αριθμούς και τα γεωμετρικά σχήματα, έλεγε κι αυτός πως στο κέντρο του κόσμου βρίσκεται ο Ήλιος (το αιώνιο φως) και πως η Γη πρέπει να κινείται γύρω από αυτό.

Πολύ πιο μετά, έχουμε τη θεωρία του Κοπέρνικου (1473-1543). Ο Κοπέρνικος στα 18 του χρόνια έκανε στο Πανεπιστήμιο της Κρακοβίας σπουδές στη Θεολογία, στα Μαθηματικά και στην Αστρονομία, η οποία τον συνάρ-

πασε και άρχισε να συλλέγει βιβλία μαθηματικών και αστρονομίας. Στη συνέχεια σπούδασε και στην Ιταλία νομικά και ιατρική, ενώ έμαθε και πολύ καλά ελληνικά. Υποστήριξε το ηλιοκεντρικό σύστημα και έγραψε στο σπουδαίο έργο του De Revolutionibus ότι ο ήλιος είναι το κέντρο του ηλιακού συστήματος και ότι η Γη, όπως και οι άλλοι πλανήτες, περιστρέφεται γύρω από τον άξονά της και κινείται γύρω από τον Ήλιο.

Το 1572, ο Τύχο Μπράχε είδε στον νυχτερινό ουρανό ένα λαμπερό αστέρι, που κανείς μέχρι τότε δεν είχε παρατηρήσει. Ήταν ένας σουπερνόβα, δηλ. ένα αστέρι που, πριν σβήσει για πάντα, κάνει μια έκρηξη που το κάνει πάρα πολύ λαμπερό. Τότε κατάλαβε πως η εμφάνισή

του σήμαινε μεταβολή στον ουρανό. Ο Μπράχε έκανε σημαντικές αστρονομικές παρατηρήσεις. Ο μαθητής του και αργότερα μεγάλος αστρονόμος Κέπλερ (1580) στο έργο του «Κοσμική Αρμονία», που εξέδωσε το 1619, «έσπασε μια για πάντα τον κύκλο». Παρατήρησε δηλαδή πως οι αστρονομικοί υπολογισμοί που γίνονταν με βάση το ότι οι πλανήτες περιστρέφονται σε τροχιά κύκλου οδηγούσαν σε λάθη, που δεν ταίριαζαν με τις παρατηρήσεις του Μπράχε. Έτσι, χρησιμοποίησε για τους υπολογισμούς του την έλλειψη, σχήμα που μοιάζει με μακρόστενο κύκλο. Πράγματι, αυτό το σχήμα ήταν ακριβές.

Συμπερασματικά, μπορούμε να πούμε ότι η επιστήμη μάς προσφέρει διάφορες θεωρίες, που άλλοτε αποδεικνύονται σωστές και άλλοτε λάθος. Πολλές γνώσεις, με το πέρασμα του χρόνου άλλαξαν, ενώ πολλά πράγματα δεν έχουν ακόμα διερευνηθεί. Στόχος της επιστήμης είναι πάντα να ερευνά, ώστε να ανακαλύψει την επιστημονική αλήθεια - η οποία μπορεί για πολύ καιρό να παραμένει κρυμμένη...

Χρήστος Γεραρής, Γ' Γυμνασίου
Επιμέλεια: κ. Φρεϊδ. Ζωγόγιαννη, Εκπ/κός

Que faire chez soi quand on s'ennui

Dans la vie quotidienne, normalement on passe beaucoup de temps hors de la maison: on va à l'école, on fait des sports, on a des cours particuliers, on sort avec notre copains, on fait les magasins etc. Mais que-est qui se passe quand on est obligé de rester chez nous toute la journée? On s'ennui...

Donc, il faut trouver des choses intéressantes à faire pour se débarrasser de l'ennui. Voici quelques idées à essayer. Jetez un coup d'œil et vous ne serez pas déçus! On y va!

1. Trouver un nouveau loisir

Youtube est rempli de tutoriels gratuits de tout genre. Vous pourriez apprendre à tricoter, dessiner, fabriquer quelque chose, jouer de la guitare, faire des bijoux, construire un origami, les options sont sans fin!

2. Cuisiner

Faites des biscuits, un gâteau, le souper pour ce soir, c'est le moment parfait! C'est l'occasion pour s'expérimenter et créer des nouvelles recettes à vous-mêmes et bien sûr y donner votre prénom!

3. Lire

Pas un livre pour l'école, un livre pour le plaisir! Cette période donc c'est l'occasion rêvée de dévorer un bouquin, quel qu'il soit. Personnellement, mon livre préféré est Alice aux Pays de Merveilles. Je vous conseil aussi de visiter <http://ebookids.com/fr/livres-enfants/> et http://www.livrespourtous.com/e-books/list/onecat/Livres-electroniques+Jeunesse/0/all_items.html, où vous aller trouver des e-books gratuits!

4. Donner

Il est peut-être temps de réfléchir un peu ceux qui ont besoin d'aide. Désencombrez

vos vêtements, vos jouets et tous ceux dont vous n'avez plus besoin et donnez-les aux organisations ou aux personnes qui en ont plus besoin que vous. Donnez quelque chose et vous ne voudrez pas arrêter de donner! Rappelle-moi!

5. Faire de la gymnastique

Oui, on peut faire de la gymnastique chez nous! Il y a toutes sortes d'exercices pour tous les niveaux en vidéo sur Youtube et n'oublie pas que une sorte excellente et assez artistique est la danse!

6. Allez dormir tôt

Qui n'adore pas dormir? Pourquoi pas aller dormir plus tôt que d'habitude? Recherches ont montré que les personnes qui se couchent tôt ils sont de bonne humeur le lendemain, ils ont plus d'énergie et ils ont un système immunitaire plus renforcé. Au lit!

7. Imaginer

Inventez une histoire avec des dessins avec les enfants en leur fournissant un point de départ narratif et parfois également un point d'arrivée. Imaginez leurs aventures et les exprimer avec vos propres mots et vos dessins. Soyez écrivains et écrivaines! Soyez illustrateurs et illustratrices!

8. Jouer

Rempotez la partie de Scrabble, Cluedo, Time's up, Monopoly, Dobble, Uno... ou tout autre jeu de société. Variez les plaisirs, ce n'est pas le choix qui manque entre les grands classiques et les nouveautés annuelles à découvrir. Jouez aux puzzles avec la famille, si ça vous dit!

Restez créatifs et créatives!
À bien tôt!

Επιμέλεια:
κ. Μ. Μαρκαντώνη, Εκπ/κός

Οι σπίθες του Πυρσού

ΓΡΙΦΟΙ

1. Ποια είναι τα πλουσιότερα δόντια;
2. Πώς λέγεται αυτό που είναι γύρω από το φτερό;
3. Πώς λέγεται αυτός που δεν φοράει γυαλιά;
4. Πώς λέγεται αυτός που είδε λιοντάρι;
5. Πώς λέγεται αυτός που τραγουδά πάνω σ' ένα βουνό;

A. ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

Τι κοινό έχουν οι αριθμοί 11, 69 και 88;

B.

Δεν προβλέπω το μέλλον ούτε έχω καμία υπερ-δύναμη, αλλιώς θα μπορούσα να προβλέψω το σκορ ενός αγώνα πριν ξεκινήσει.

Πώς μπορώ να το κάνω αυτό;

Λύσεις προηγούμενου τεύχους ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

1. Στην πραγματικότητα αγοράσαμε λίγα μπαλόνια, μόλις 3: ένα κόκκινο, ένα κίτρινο και ένα πράσινο. Έτσι, όλα είναι κόκκινα εκτός από δυο, όλα είναι κίτρινα εκτός από δυο και όλα είναι πράσινα εκτός από δυο!
2. Το A σημαίνει ότι το ποτήρι θα είναι γεμάτο κατά τα $\frac{3}{4}$. Αυτό είναι περισσότερο από τα $\frac{2}{3}$. Άρα πρώτα θα συμβεί το B!

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζόντια: 1.ΓΑΛΑΤΑΣ 2.ΑΕΚ 3.ΛΑΣ – ΑΦΗ 4.ΙΦ – ΡΟΗ – ΙΤ 5.ΤΑΣΙ – ΔΙΑΣ 6.ΑΣΤΕΡΙΑ
Κάθετα: 1.ΛΙΤΑ 2.ΓΡΑΦΑΣ 3.ΣΤ 4.ΛΑ – ΡΙΕ 5.ΑΕΤΟ 6.ΤΚ – ΙΔΗ 7.ΙΑ 8.ΣΟΦΙΑ 9.ΣΤΗ

ΓΙΑ ΓΕΛΙΑ...

Ο Τοτός αναρωτιέται γιατί μηδενίστηκε στο διαγώνισμα που τους έβαλε η Δασκάλα, αφού απάντησε σε όλες τις απαντήσεις σωστά:

- Σε ποια μάχη σκοτώθηκε ο Λεωνίδας;
- Στην τελευταία του.

- Πού υπογράφηκε η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας;
- Στο κάτω μέρος της σελίδας.

- Αν ρίξεις ένα βότσαλο σε μια λίμνη, τι θα συμβεί;
- Θα βραχεί.

- Πώς μπορεί κάποιος να ζήσει 8 μέρες άυπνος;
- Κανένα πρόβλημα. Θα κοιμάται τις νύχτες.

- Αν έχεις στο ένα χέρι 3 μήλα και 4 πορτοκάλια και στο άλλο χέρι 4 μήλα και 3 πορτοκάλια, τι έχεις;
- Πολύ μεγάλα χέρια.

- Εάν πάρει 10 ώρες σε 8 άντρες να χτίσουν έναν τοίχο, πόση ώρα θα πάρει σε 4 άντρες για να τον χτίσουν;
- Μηδέν χρόνο, γιατί είναι ήδη χτισμένος.

- Πώς μπορείς να πετάξεις ένα αυγό σε τσιμεντένιο πάτωμα χωρίς να το σπάσεις;
- Με όποιο τρόπο θέλεις, τα τσιμεντένια πατώματα δεν σπάζουν.

Στο Κέντρο της Κορίνθου

Νηπιαγωγείο – Παιδικός – Βρεφικός Σταθμός Εκπαιδευτηρίων «Απ. Παύλος»

Εργασία: Η ελιά.

Μαζεύουμε ελιές.

Παιχνίδι στον Βρεφικό.

Έρχονται τα καγκουρό!

Παιχνίδια
την Τσικνοπέμπτη.

Πέταγμα του χαρταετού
στον κήπο.

Φυσική & Πειραματισμός
στο Νηπιαγωγείο.

Πυλαρινού 76
(πεζόδρομος Δημοτικής Βιβλιοθήκης)
Τηλ.: 27411-81200 & 6932-40.23.93